

Ameazar coa solución

Description

A propósito do actual drama balcánico e as novas expectativas de paz xeradas polo ultimatum do grupo de contacto, a priori, cabe agardar que tanto as partes en conflito como os actores internacionais, expliciten certa conformidade coa necesidade de por fin ás hostilidades. O problema radica na definición das bases que deben sustentar un hipotético arreglo pacífico do litixio cando impera a crenza de que a limpeza étnica e a guerra son os únicos medios efectivos para acadar obxectivos políticos. Se a comunidade internacional considera máis “rendible” impedir a destrución ca financiar a reconstrución debe achegar medios e implicarse máis a fondo.

Como sinalou Tommaso di Francesco, redactor en xefe de Il Manifesto, “xa é hora de que Europa e Occidente decidan o que queren facer cos Balcáns”. Esa indefinición alenta o conflito e debilita a capacidade de presión exterior. A concreción dun compromiso de paz veríase favorecida se a Europa comunitaria consegue definir estratexias de integración que permitan o avance de fórmulas asociativas máis alá dos focos inmediatos de tensión, observando a Europa balcánica como subconxunto. A paz nos Balcáns precisa unha contextualización idónea que, paradoxalmente, esixe a adopción de estratexias que “europeizen” a rexión.

A exclusiva adopción de medidas de forza dificilmente pode incidir sobre a raíz do problema. Con ou sen avións da OTAN, con ou sen presenza militar exterior sobre o terreo, a forza armada debe ser instrumento e portadora de solucións e non de máis destrución. Resulta imposible obviar unha negociación política que involucre, en primeiro lugar, ás propias partes. ¿Sobre que bases? O abano de variables é amplo.

Se nos alonxamos dos principais extremos, a independencia ou a integración en Albania, soño explicitado polo ELK e que tantas reticencias provoca no exterior, e a simple configuración, sen matices, dentro da provincia de Serbia, caben aínda varias opcións. En primeiro lugar, a recuperación dunha autonomía sensiblemente ampliada, tomando a de 1974 como punto de partida. En segundo lugar, a refundación de Iugoslavia equiparando o status de Kosovo ó de Serbia ou Montenegro. A conxelación do contencioso, como fórmula transitoria en tanto non se acada unha solución definitiva, podería materializarse cun acordo semellante ó de Chechenia-Rusia ou o establecemento dun protectorado internacional que asegure a desmilitarización, o regreso dos refuxiados e a fin da limpeza étnica.

[Acceso ao artigo orixinal no repositorio web 1998-2012](#)

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

ARQUIVO Balcáns

IDIOMA

Galego

Date Created

Febreiro 5, 1999

Meta Fields

Autoría : 3717

Datapublicacion : 19990205